

MÄ TUNNEN TUON, JA TUON JA TUONKIN... Taideteokset kotiseudun maamerkkeinä

Paikkakunnasta riippumatta julkiset taideteokset kirvoittavat yleisössä aina vilkasta keskustelua. Niin myös Kankaanpäässä. Usein kuultu mielipide paheksuu taideteosten olemassa oloa ylipäänsä, ja ajatus siitä, että rahat voitaisiin käyttää mieluummin vaikkapa terveydenhuoltoon on yleinen

Kankaanpään kaupunginmuseossa oli vuoden ajan esillä kuvasarja kaupungin yli sadasta ulkona olevasta, ns. Taidekehän teoksesta. Erityisesti päiväkotikäisten lasten innostus kuvien äärellä yllätti museoväen. Riemu tuntui olevan katossa, kun kuvista löytyi tuttuja kohteita. Tunnistamisen ja hoksaamisen ilo oli suuri.

Näistä kokemuksista kiinnostuneina päätimme tutkia lasten ja nuorten suhtautumista Taidekehaan. Tutkimus tehtiin keväällä 2010, kohteena olivat yläasteen ja lukion kuvaamataidon ryhmien

Jubon, 6 v. mielestä Hanna Luukkosen "Työ tekijäänsä kiittää" on paras, "Ihan kuin ne kädet heippais mulle". Kuva Jukka Isokoski.

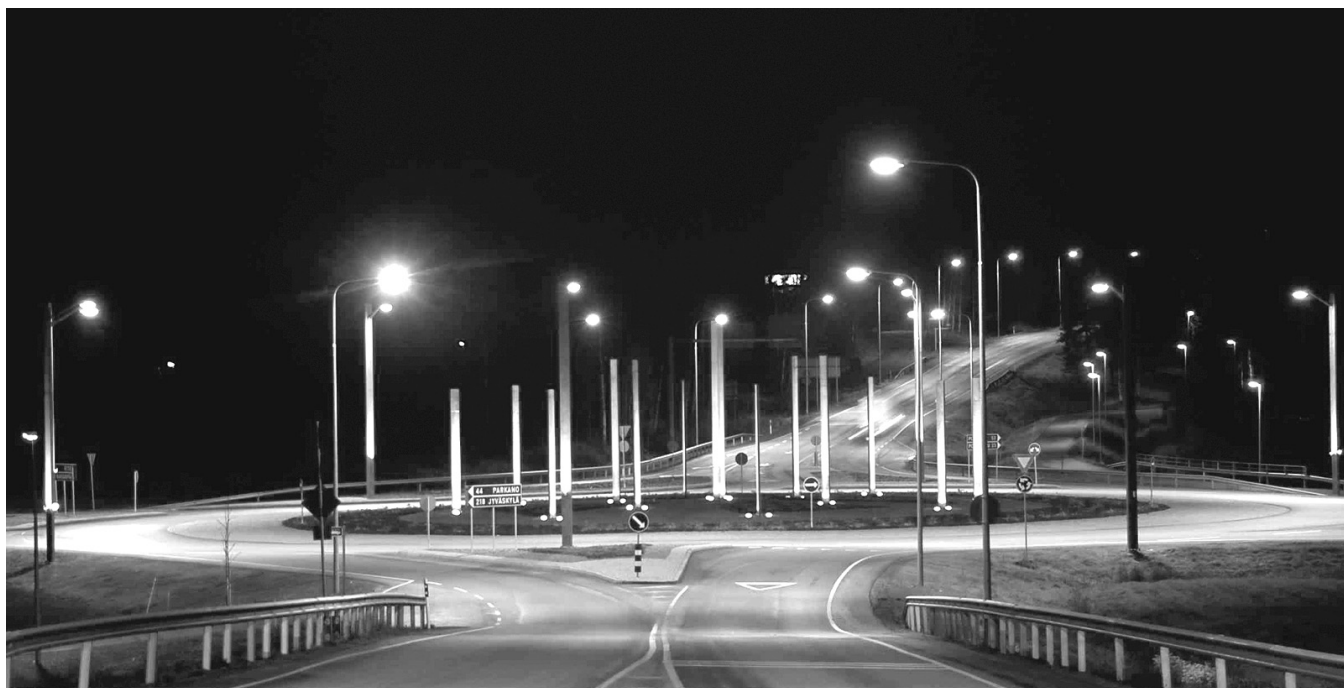

oppilaat. Lisäksi kutsuimme Luoman päiväkodin lapset keskustelemaan aiheesta museolle.

Ennen tutkimusta nuoret epäilivät, josko kaupungissa on taideteoksia lainkaan, tai ainakaan yhtään kiinnostavaa sellaista. Kuvakavalkadin jälkeen osoitautui, että lähes kaikki teokset olivat tuttuja, jopa niin tuttuja, ettei niiden erikseen enää ajateltu olevan taideteoksia, vaan ympäristöön olennaisesti kuuluvia elementtejä. Mielipiteet teoksista olivat voittopuolisesti positiivisia. Suurimmiksi suosikeiksi osoittautuivat Torikadulla oleva Karlis Ilen "Kotka", Toivontien alkukutunnelissa oleva Minna Sjöholmin "Maailmavesi"-maalaukset, Paasikivenkadun varrella oleva Tiiliportti ja liikuntahallin läheisyydessä oleva Pekka Paikkarin suuri "Uuni"-veistos. Voimakkaimmin negatiivisia tunteita herätti Linnapuiston laidalla oleva Liv Duen "Kolme Kuningat" ja Petäjä-opiston edessä oleva Villu Jaanison "Maaemon rakastaja". Lähes tasaisesti ääniä sekä puolesta että vastaan saivat Timo Hannusen Rivieralla oleva "Nimetön" ja Roope Siiroisen Alaristeen liikenneympyrän "Valometsä"

Päiväkotiikäiset lapset, joiden ympäristöön teokset ovat kuuluneet koko elinajan, suhtautuivat vilpittömän positiivisesti teoksiin. Erityisesti Alaristeen liikenneympyrän iltaisin syytyvät valot

Liikuntahallin vieressä oleva Mindaukas Navakasin "This place" kiehtoo Mikkoa, 6v. On niin kiinnostavaa, "että se on siellä kallion sisässä". Kuva Jukka Isokoski.

Valometsä-teos Alaristeellä jakaa lasten ja nuorten mielipiteitä. Päiväkoti-ikäisten mielestä se on valoineen poikkeuksetta "bieno". Yläasteikäiset joko pitivät siitä tai arvostelivat kalliita kustannuksia. Kuva Ilmari Mattila.

olivat monelle ihailun kohde. Veistokset tuntuivat jäsentävän ympäristöä, pitämisen perusteluna saattoi olla esim. "koska se on lähellä mun isoveljen koulua". Lukio-ikäisetkin liittivät teoksia jo menneisyyteensä, "tulee ihanasti lapsuus mieleen". Paikkoihin kytkeytyvät tunnesiteet, muistot ja merkitykset muodostavat ihmisen paikallisidentiteetin. Taideteoksilla näyttää olevan tässä oma osuutensa.

Eeva-Kaisa Haikonen

Vinkki

Taidekehän kiertäminen joko pyörällä tai kävellen käy hyvästä ulkoilulenkistä. Kartan ja teosselityksiä voi saada joko Palvelupisteestä tai ladata netistä osoitteesta: www.kankaanpaa.fi/museot. Mikäli et omista polkupyörää, voit ensi kesänä lainata katukuvaan ilmestyviä CITYPYÖRIÄ. Tarkemmat ohjeet pyörien lainauksesta kevään 2011 kuluessa.

Liv Duen "Kolme kuningasta" oli koululaisten suosikkilistan viimeinen. Kuva Maija Anttila.